

מסורת הש"ס

(א) חולין לא. מקואות פ"ה
 (ב) חולין לא. [תוספתא
 דמקואות פ"ד]. (ג) חולין שם
 מכשירין פ"ד מ"ו
 (ד) מקואות פ"ו מ"ו גיטין
 טו. ע"ש. (ה) תוספתא פ"ג
 דמקואות, (ו) [שמיני פרשה
 ט,] (ז) [מקואות פ"ה מ"ו],
 (ח) [ויקרא יא,] (ט) [דברים
 כא,] (י) [דברים כ,]

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר עולא בעיא מיניה וכו' ואמר לי תניתה: (ב) תוס' ד"ה נגזור וכו' דאי משום זמילה הא בשל ים וכו' כדמק פ"ה למקואות בית הלל: (ג) ד"ה ר' יהודה וכך היא ההצעה וה"ג בפר"ם וכו' לא קשין דהא דקא מייתי:

הגהות הגר"א

[א] גבו' דברי הכל השני
טמא כל"ל ותיבת אף
נמחק:

לעזי רש"י

וולור"א [וליד"א]. עמק.

מוסף רש"י

גל שנתלש. מן היס
כלים (חזק' 12א). מה כלים
דלא מכווני. דהא לית להו
דעת (רשב"י). בחזקתיהו
גשמים. וזרש גשמים
מקלה מן הסר בנח ואין
טובלין ב, דהטוב
והקטפרס אינו חיבור ולא
הו' מקום להצביעם אלא,
שהרי אין מ' סאה בגמול
אחד ואיכ"ש שם הכרה
למטה ולמעלה הא קמ'י
אינו חיבור. חדלות הייט
קטפרס, מדרון, ורש הכה
גאון גרים הרר' שפזין
מדלי' של הר (רשב"י).

מטבילין **בראשית**
מטבילין כלם בראש
המלם לם וכן
למחוקת לכל לחרק
חלם חמור וכלו ומקטל
היה עטילם וז
במחבור
מקקטע **(סג)**
מטבילין בביתין
חורק כלם בסיפ
דיעיו נחמטטיו סחא
עזי כרפם ועטמא
חמפרם מפז בראש
חור וזין עטילם
(סג) דיו הטרורין
בצקן מורח חולין **(סג)**
אפרת איתן בן יתן
דלח הטרורין כל
עטילם **ראש**
שידוריו חולין
חל הפירות מן
הטרורין כ"ח
הפירות חולין
מקטלן מומאם
מזלן חולין
נפילת פירות
במסבסבן וסח
סספו לזקן ומק
פ"ח **(מל)**
לזקן עטין
לזקן חולין
החורוק חמור
חולין חסוק
מטבילין
קמור אע"פ
חולין חסוק
חולין חסוק
חולין חסוק

ברייאטא כר' יהודה. אמר ל
אבל גוד אסיק לית ליה ש
והתחטונה של עשרין עשר
ר' יהודה אומר מאיר היה

אין דורשין פרק שני חגיגה

לאן למעשר. צעי כוונה וכו"ש בצמרומה: הכי גרסינן מה כלים דלא מיכווני אף אדם נמי דלא מיכוון: חרדלוים. ששופת ויורדת ממקום גבוה ויש בה ארבעים סאה והטובל בה לא עלתה לו טבילה משום דמקום קטפרס הוא מקום זקוף יותר מדאי ומ'

הנלוך והקטפרס אינז חיצור (טהרות פ"ח מ"ט) ואף אס אינז קטפרס נמי אינז עוצלין צו לפי שאינז מי גשמים מטהרים דרך זחילתן עד זיהו נקוין דרך אצבור דמילא צת"כ זי מה מעיין מטהר צוזחלין אף מקוה מטהר צוזחלין ת"ל אף מעיין וצור מקוה מיס יהיה טהור (ויקרא י"ב) המעיין מטהר צוזחלין והמקוה צאשצורן. ורבינו האי"ג גרים הרדלית: ראשין. אחד מראשי הגל כשהוא מגיע לארץ: יפיון. אמצעייתו של גל שעומד באויר כמין כרפה. ואס והשית כלים למעלה והצטלין צכיפה אינה טצילה כדמפרש ואזיל: שאין מטצילין צאזיר. שלא אמרה תורה מקוה של אויר לנצילה: ידיו טהורות. צבי יוסף. שלא נצחונין: ופירות אינן יוסף. דצענין גבי הכשר יוסף) דומה דכי יתן דניחא ליה: ואס צצציל שיעורו ייון. נצחונין ליעול פירות הרי הוא צבי יוסף ומקצלין טומאה מעשיו וכיון דנצחונין להדיח ידיו גבלי דעמיה דניחא ליה צצך נפילה של דניחא ליה: הוחזק איין. אס נצחונין הוא דהויא טצילה לחולין: טצל. יואל ועלה מן המים: מחזיק עצמו. צטצילה שטצל צבר לכל מה שירצה: מאי לאו אינו מחזיק כלל. כלומר צין שהחזיק עצמו צשעת טצילה צצבר קל צין שלא החזיק עצמו לכלול שצז אינו מחזיק: אס לא הוחזק. לצוס דצבר שטצל סתם מחזיק לכל מה שירצה אצל אס הוחזק לקל אינו מוחזק לחמור דהא אינתיק ליה לדצבר קל: מאן סנא. דמסוס עודנו צמים חציצ ליה כמחילת טצילה ואע"פ שהוחזק מחזיק: והשני טמא. שהרי חסר השעור צמים שעל ההאשון: מחלוקס. דרבי יהודה ורבנן כשהיתה טצילתו צצציל אחת ממעלות של חכמים כגון האשון והמחוסר כפורים שצריצין טצילה לקודש ואזינו טמא טומאה דאורייתא צבהיא אלא רבי יהודה דמיה ליה רגלי ש לא ראשון ונוגעות צמים דאמרין גוד אחית מיס שעליו כצילו הן צמקוה: והיינו דרבי פדס. דלוקי לעיל הא דעודיהו כרבי יהודה ולא כרבנן אלא לארבנן אפי' לצבי מעלות לא מהני עודיהו דהא חזקה דלמור הוחזק לקל אסור לחמור מעלות נינהו: איך דאמי צו'. הכל גרסי' ופליגא דר' פדס דאילו לצר נצמן הא דעודיהו הוחזק לקל הוחזק לחמור דרבי הכל הוא דהא לא פליגי רבנן עליה דר' אלא מעומאה דאורייתא לעהרה: ציעורו. שטיוין צו זצז ועשיון כמין מוצל קטן מחד: צראשו של ראשון. צצודו צמים: גצמיות. גומות צנחל סיפולי הרים שקורין וולור"א צלע"ו וכן נחל צית"ט נחל ארנני"ט: סחפוסה

יך לנאשטעווען דאָעײַג דאָרײַן לטעילט טערה לאַ װאָל כװנט חולין כװנט למעשר (שם). אַרבעט
א יומא (י״ג טז). װעשני טאָג. שטערט העקוּה על ידי הרשון (שם). נוגעות במים. נשעת
אף השני טהור. דעמאָן דעמאָרי מיט שעל הרשון למי העקוּה דמו (שם).

ברייאת כר' יהודה. אמר עולא בעאי מיניה דר' יוחנן מהו להטביל אליבא דר' יהודה מחסין וצניורות בראשו של ראשן
אבל דוג אסקי ליה שנין אומרים ראה כאלו מי במקוה נקיים ועומרים בראשו של ראשן או דוג אסקי נמי אית ליה
והחתונה של שרת עשרין אלא ואמציעת של מי סאה פ' אומרים דלומר והוא אמציעת של מי דר' הלכשיני חרדילת של ראשן
(יהודה) אומר סארי היה אומר מטבילין בתחתונה דאלמא אחרין דוג אחיל ליה אסרינו דוג אסרינו דר' יהודה

יפ.

מִדָּ אֲמִי פִּיט מִהֲלִי
מִקּוֹלוֹת הַלֵּכָה יִז
סִמְג עֵשִׂין רִמָּח: [טוֹשׁ"ע
י"ד סִימָן רָא סַעֲפִין ה:]:
מִזָּ בִּמִּי שֶׁסֶּ הֲלִי יִס
סִמְג שֶׁסֶּ [טוֹשׁ"ע
שֶׁסֶּ]:

מו ג מ״י פ״ב מהל' טומאת אוכלין הל' י' סגמ עשין רמו:
מו ד מ״י פ״א מהל' מקואות הלכה י' ופ״א הל' ח ופ״א מהל' אבות הטומאות הל' ב: [פ] **מה** ה מ״י פ״ח מהל' מקואות הל' י' י' טו״ע שם סעיף קב: **מז** ו מ״י שם הל' ח טו״ע שם סעיף ק:

רבינו חננאל

[illegible]

ועדיין לא הוחזק ההוחזק
עתה. מאן תנא עודה
רגלו במים אע"פ שהוחזק
חוזר ומחזיק א"ר פדת
ר' יהודה היא דתנן מקוה
שיש בו מ' סאה מכוונות
ויורדו שנים ויטבלו זה אחר
זה הראשון טהור והשני
טמא ר"י אומר אם היו
רגליו של ראשון גנוצות

בבמים אף השני טהור אמר
רב נחמן אמר רבה בר
אבובה מחלוקת ר' יהודה
וח"ק דפליג עליה ואמר

לחטאת להחזיק עצמו מן
מכלל דת"ק פליג עליה
נחמך אמר רב בר אבון
ינו דר' פדת דאוקמה להא
מעבשיו ישנן בתוך המקוה
מחברתה וגומא העליונה
של גשמים עוברת ביניהן.
בעליונה אלמא גוד אסיק

נגזור אטו חרדלית. פרש"י שירדת מהר גבוה ויש זה ס' סאה ולא עלתה שם טבילה דקטפרס אינו חיבור והר"י פ"י וכן כתוב בזמנה פירושים של רש"י דפסול מטעם דאין מקוה מטער צוחלין אלא באשכנז דתניא בנ"י ומיהו אומר הר"ר אלחנן ע"כ טעם ראשון עיקר מדגורין בגל של ים דאי משום זחילה ^(א) אז צל ים מהני אי לא מוקמינן לא כר' [מאיר] דאמר בזמ' מקואות (פ"ה מ"ד) כל הימים כמקוה והיה קשה למורי מאי קאמר משום חרדלית של מי גשמים הא צל ים נמי לא מהני דתניא צ"ה אומרים אין מטבילין בחרדלית ומשמע דבכל חרדלית מייירי מרעא החכר ליה צהדיא גשמים ולפי' ראשון ניחא ומיהו אכתי יש להקשות דקטפרס הוה חיבור לענין מקואות כדפירש הר"י ואם כן עלמה לא מהני ואי הוה טעמא משום זחילה יתכן טפי:

לֹא כִּי־יֵלֶךְ לֹא מִבֶּלְלִים בְּכִפּוּי
וְיִירֶד אֶלָּא מֵהָא דַּתְנָן
וְאִמְתָּה הָמִים וּפְשֵׁט מִי
וְשִׁהוּרוֹת וּפִירוֹת אֵינָן
וְדַחְו יֵדֵי יֵדֵי שִׁהוּרוֹת
תֵּן אִיתִיבִיהָ רַבָּה לִרְבִּי
הַחוּזָק לַחֲלוּיָן אֲסוּר
הַחוּזָק לֹא ה"ק אַע"פ
לַמַּעֲשֶׂר אִיתִיבִיהָ
לֹא לֹא מִבֶּל מֵאִי לֹא

לֹא כִּאִילוּ לֹא טָבֵל
לֵצִין הוּא סֵבֵר רַחֵי קֵא
וְאַשְׁכַּח דְּתַנִּיא טָבֵל
עֵשֶׁר וּמוֹתֵר לַחֲלוּץ
קֵץ עֲצָמוּ לִכְל מַה
נִגְלוּ אַחַת בְּמִים הוֹחֹק
לְדַבֵּר חֲמוּר עֲלֶה
לֹא אִינוּ מַחֲזִיק כֻּלָּל
חֹק מַחֲזִיק עֲלֶה אִם
וְחֹחֹק אִינוּ מַחֲזִיק מֵאֵן
בְּמִים אִ"ר פֶּדֶת ר'
קוֹה שְׁנִמְדָּר וִישׁ בּו
וְיִירְדוּ שְׁנִים וּטְבִלוּ
טְהוֹר וְהִשְׁנִי טְמֵא
הָיוּ רִגְלָיו שֶׁל רֵאשִׁון
שְׁנֵי טְהוֹר אִמֵּר רַב
אֲבִיהַּ מַחְלוּקֶת
מִטּוֹמָא לְטַהֵר
הִשְׁנִי טְמֵא וְהֵינִי
מֵרִי אִמֵּר רַב נַחֲמָן
מַחְלוּקֶת מִטּוֹמָא
דְּרַבְנָן דְּבִרִי הִכֵּל אָף
רַבִּי פֶּדֶת אִמֵּר עוֹלָא
זָמַן לְרַבִּי יְהוּדָה מַהוּ
רַבִּיאָנוּ וְלֹא רַבִּיאָנוּ

דבי יהודה גוד אסיק לית ליה או דלמא גוד אסיק
נתינתה ^{ויששל} גממיות בנחל העלינה התחתונה
והתחתונה של עשרים עשרים סאה והאמצעית
הרדלית של גשמים עוברת ביניהן רבי יהודה
ומר מטביל בעלינה והתניא רבי יהודה אומר
מאיר

יונה ואמלעים. שנחל מדרון משופע הוא: עוברת ציניהן. ומחברתן:
ה"ג

השני טמא בעולה מטומאה לטהרה. אבל במעלות דרבנן בין חולין למעשר לתרומה לקדש הקל (לחומר) ולפיקח (למאכל) ופוגעין דר' פרת דאוקמה ל' יתירה במעלות דרבנן. אמר ר' יוחנן עתה דר' ר' יוסף הוה בעל דבר הקל בין במעלות דרבנן הוה. אמר ר' אבהו אמר ר' יוחנן במעלות דרבנן ר' יתירה מטרה היש אבל מטומאה לטהרה דבר הלך השני טמא או לא? אמר ר' יוחנן לא ידע ל' יתירה ורואה כי המים שכל בגופו של ראשון יורדין במקומו ובכאליהם יורחן ת"ש נחל שירור ממעלה למטה ויש בו ג' גמטוים פ"ג חפירות כ' אחת למטה ששבורים ומוצפים של קמח שרואו פתוחים' אמר ר' יוסף שמינס פוסלין ואתו ותרדמילין ויהי זה אומר מטיבלין (ג') כל בתחתיה לאו מכלל דר' יוחנן כי חלופו ואתו מטיבלין א

(א) לכאורה צ"ל דברי הכל אף השני טהור. (ב) ע"י בתוס' צד"ה ר"י גירסת רבינו זכאן.